

ROMKE FABER.

't meest van de vele schilderijen. Tijdens een ziekte is hij aan 't schilderen gegaan, misschien uit verveling; hij wou 't ook eens probeeren, direct in olieverf, maar hij kon geen kleuren mengen. 't Leek eerst niet veel. Door lang zoeken leerde hij 't en zond werk op naar een deskundige, die er iets goeds in zag en hem ried er mee door te gaan.

Faber heeft nooit les gehad, penseelde er zelf maar wat op los, ging eerst niet naar buiten, kreeg betere resultaten toen hij naar de natuur ging werken.

Hij, grof veelal voor de buitenwereld, zijn fijngevoeligheid slechts uitend aan enkele vrienden, zit soms te schreien van ontroering in stille eenzaamheid, wanneer hij bij 't schilderen zuiver de stemming weet te treffen, die hij diep in zich voelt. Er is bij hem een teere vervloeiing van kleuren, geen koudheid, en toch is hij krachtig in zijn verfstreek, heeft durf en z'n werk is niet uitgepimpeld. Hij heeft

PANORAMA

EEN GEILLUSTREERD WEEKBLAD

A. W. SIJTHOFF'S UITGEVERS-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.

REDACTIE EN ADMINISTRATIE: DOEZA STRAAT 1, TELEFOONNUMMER 1, LEIDEN.
PRIJS PER NUMMER 10 CENT - - - VOOR BELGIË 20 CENTIEMEN
- - - PRIJS PER GEHEEL EN JAARGANG F 5.20. - - -

SCHILDERWERK VAN ROMKE FABER TE GRONINGEN.

MET EEN REPRODUCTIE VAN ÉÉN ZIJNER SCHILDERIJEN.

En nog jong schilder, in wiens werk beslist talent valt te bespeuren, is door mij in Groningen ontdekt. Romke Faber, tot z'n acht-en-twintigste jaar in den handel, wijdt zich daarna geheel aan de schilderkunst. Als kind was hij altijd in het Museum

zoodra hij vrij was van school; daar genoot hij 't meest van de vele schilderijen. Tijdens een ziekte is hij aan 't schilderen gegaan, misschien uit verveling; hij wou 't ook eens probeeren, direct in olieverf, maar hij kon geen kleuren mengen. 't Leek eerst niet veel. Door lang zoeken leerde hij 't en zond werk op naar een deskundige, die er iets goeds in zag en hem ried er mee door te gaan.

Faber heeft nooit les gehad, penseelde er zelf maar wat op los, ging eerst niet naar buiten, kreeg betere resultaten toen hij naar de natuur ging werken.

Hij, grof veelal voor de buitenwereld, zijn fijngevoeligheid slechts uitend aan enkele vrienden, zit soms te schreien van ontroering in stille eenzaamheid, wanneer hij bij 't schilderen zuiver de stemming weet te treffen, die hij diep in zich voelt. Er is bij hem een teere vervloeiing van kleuren, geen koudheid, en toch is hij krachtig in zijn verfstreek, heeft durf en z'n werk is niet uitgepimpeld. Hij heeft

het fijnbesnaarde van een dichter, is niet in de eerste plaats schilder van zomervelden met weelde van tinten en kleuren, Een heele nacht kan hij loopen droomen, uren dwalen, zonder te weten waarheen, enkel genietend van het licht der maan op velden en door boomentakken en van den rijken vrede. Zijn talent openbaart zich het meest in maanlicht-nachten vol stemming, vol impressie, met fantastische luchten en vluchtige schaduwen; met donkere velden en lichtende plassen; met kaalzwarte boomen, verlaten op sombere vlakten, of spokig verrijzend bij stille woonstee, waar binnen rood licht brandt, aan nauwe gracht. — Daarin ligt ongetwijfeld iets persoonlijks, eigen karakter en daarin zal hij, door zijn drang voor schoonheid, hard werkend en meer en meer overwinnend de feilen, die nu nog zijn werk aankleven, — mogelijk eenmaal iets leveren, dat waarlijk te bewonderen valt.

Ik hoop door dit kort woord den jongen schilder, werkend in Groningerland, — het deel van Nederland, dat zoo zelden meegerekend wordt. — een beetje naar voren te hebben gebracht, en de aandacht op hem gevestigd te hebben, die hij verdient. Enkele van zijn schilderijen worden op het oogenblik geëxposeerd bij de Firma Jac. de Vries, Steenstraat, Arnhem.

JOHAN BORGMAN.

Groningen, September 1913.

